

Hensyn til Alberti. Jeg var ikke til Stede, da der stemtes, men jeg vilde have stemt sammen med mine Partifæller. Jeg skal imidlertid villig indrømme, at vi have begaaet en Fejl, men jeg synes, det ikke er svædigt af de Herrer, at de blive ved at svælge i dette.

Maa jeg overfor Udtalelserne om P. Holm sige, at det gør mig ondt at høre alt dette, fordi jeg synes, det er uværdigt, at Tinget graver Lig op og rager i dem. P. Holm havde mange Fejl, men alle vi, der kendte ham, vide, at han var en varm Ven af det, han kæmpede for. Derfor vil jeg trods alle hans Fejl lade ham ligge med Ære i sin Grav. Jeg siger: trods alle hans Fejl.

Finansministeren (Brun): Jeg vil gerne allerede nu give Svar paa forskellige Forespørgsler, der ere rettede til mig angaaende Bankgarantiens Omfang. Disse Forespørgsler ere særlig fremkomme fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og nu sidst fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), og de gaa for det første ud paa, hvorvidt Bankerne maa anses for solidarisk ansvarlige overfor den Garanti, de have paataget sig. Dertil har jeg allerede bemærket og skal gentage, at Loven selvfølgelig ikke kan paalægge Bankerne den gensidige solidariske Garanti. Jeg ved ikke bestemt, hvorvidt Bankerne indbyrdes have en saadan Forpligtelse, overfor Staten have de det ikke. Og jeg skal dertil føje, at jeg vilde anse en saadan Forpligtelse for at være mere af teoretisk end af praktisk Interesse. Det Beløb, der for Bankerne kan blive Tale om at dække, vil i Forhold til deres Størrelse være ret forsvindende.

Der er endvidere rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det er Mening, at Staten skal garantere navnlig de jydsk Banker, som der har været Tale om. Jeg forudskikker den Bemærkning, at de Herrer maa være klare over, hvorledes Situationen forelaa i Vinter. Bankkrisen kom med en Eksplosions Voldsomhed og krævede ganske ekstraordinære Skridt, for at der kunde bødes paa den Ulykke, der truede Landet. Det første Skridt, der blev foretaget, var, at Bankerne og Statskassen ved Finansministeren kom overens om, hvad der foreløbig vilde være at foretage, og derunder hørte bl. a., at det blev overdraget en

Bankkomité at træffe alle de Forholdsregler, som maatte anses for nødvendige for at tilvejebringe Ro og Orden paa Pengemarkedet. Umiddelbart derefter begyndte saa i Rigsdagen Behandlingen af det Forslag, der blev til Loven af 15. Februar 1908. Det var forholdsvis faa Dage, der her var Tale om, der var ikke Tid til at anstille nøjagtige Undersøgelser om Ulykkens Omfang.

Loven gaar kun ud paa en Garanti for Detailhandlerbankens og Grundejerbankens Kreditorer. Hvis man paa dette Tidspunkt havde været klar over Ulykkens Omfang, vilde man maaske være gaaet videre. I alt Fald er Finansministeren gaaet ud fra, at Lovgivningsmagten i Konsekvens af Loven af 15. Februar 1908 vilde have indtaget et saadant Standpunkt. Naar der derfor blev Tale om at udvide Bankgarantien til at omfatte de jydsk Banker og Laanekassen, har Finansministeren ment, det ikke var forsvarligt at udsætte det Spørgsmaal, til der forelaa en Lovhjemmel, selv om denne Lovhjemmel kunde opnaas med forholdsvis kort Varsel, hvad der selvfølgelig ikke var givet. Paa den anden Side har Finansministeren anset det for givet, at Lovgivningsmagten efter mere moden Overvejelse, end Loven af 15. Februar 1908 gav Anledning til, vilde komme til det Resultat, at det var nødvendigt af Hensyn til Landet at udvide Bankgarantien i et vist Omfang.

Spørgsmaalet om, hvilke Konferencer Finansministeren har haft med Finansudvalget, er jeg af gode Grunde ganske ude af Stand til at give nogen Oplysning om. Jeg ved ikke, om der har været Konferencer med Finansudvalget, men selv om det Spørgsmaal ikke skulde have været forelagt Finansudvalget, hvad jeg ikke med Bestemthed kan se af Finansudvalgets Protokol — saa vidt jeg kan se, har det ikke været forelagt —, hvorvidt Bankgarantien skulde udvides, maatte Finansministeren anse sig for berettiget og forpligtet til at træffe de Foranstaltninger under sit konstitutionelle Ansvar, som han i det Øjeblik ansaa for nødvendige.

Det, som Finansministeren har foretaget sig, er altsaa at bemyndige Bankkomiteen til under Forbehold af Lovgivningsmagtens Sanktion at inddrage disse Banker og Laanekasser under Bankgarantien. Jeg skal tilføje, som jeg allerede har sagt, at der selvfølgelig vil blive søgt Lovhjemmel til at legalisere, hvad Finansministeren her har foretaget sig.